

lægges over paa den Administration, som paalægger disse Folk en saa overordentlig lang Arbejdstid. Det havde derfor glædet mig mere, om den højtærede Minister havde sagt: Jeg vil tage dette Forhold under Overvejelse, jeg vil undersøge, om det ikke er muligt at skaffe disse Folk, som ere ansatte ved Jærnbanernes Sikkerhedstjeneste, en forkortet Arbejdstid, saaledes at de mere paapassende og agtpaaagivende kunde røgte det ansvarfulde Hverv, som er overladt til dem. Der er jo megen Forskel paa, naar man ser, hvorledes Ministeriet tager sig af sit overordnede Personale, og hvorledes det tager sig af det underordnede Personale. Jeg skal i den Henseende gøre opmærksom paa, at naar man f. Eks. kommer ind paa de overordnede Kontor, møder man jo her en stor Elegance; Lejligheden er udstyret med Lænestole, Chaiselonguer, Tæpper paa Gulvet o. s. v.; det staar i en stærk Modsætning til de mugne Kamre og Senge med skidne Lagner, som den højtærede Minister byder sine Lokomotivførere at udhvile sig i. Nu udtalte den højtærede Minister, at han godt kunde indrømme, at de Lokaler, som han bød Lokomotivførerne, vare meget daarlige, og jeg vil haabe, at han ikke vil nøjes med at indrømme dette, men at han virkelig vil skride til at søge at faa Forbedringer indførte paa dette Omraade. Han sagde, at her i Kjøbenhavn var det vanskeligt at gøre det, fordi de indskrænkede Pladsforhold lagde sig hindrende i Vejen; men Pladsforholdene ude paa Kjøbenhavns Banegaard kunde da ikke lægge Hindringer i Vejen for at skifte deres Lagener, saa at de kunde faa rene Senge at ligge i, og de daarlige Pladsforhold paa Kjøbenhavns Banegaard kunde da ikke lægge sig i Vejen for at forbedre Forholdene ved de andre Endestationer, f. Eks. i Helsingør eller nede i Korsør. Jeg vil endnu en Gang opfordre den højtærede Minister til at tage dette Forhold under Overvejelse og se, om det ikke var muligt her at indføre Forbedringer. — Jeg paatalte i Fjor ved Finanslovens 1ste Behandling, at man ude paa Statsbanen her i Kjøbenhavn ikke har været at formaa til at indrette Vadske- og Badeanstalter for Personalet; man gik endog saa vidt i sin Knebenhed, at man ligefrem forbød Personalet at benytte varmt Vand til at vadske sig i. Og nu ved jo enhver, der kender lidt til det Arbejde, at Personalet ude paa Maskinværkstederne eller det Personale, som er beskæftiget med at rengøre Maskinerne, i overordentlig høj Grad ere udsatte for at blive til-

smudsede og derfor efter endt Arbejde trænge meget haardt til at faa et Bad, saa at de kunde faa deres Legemer rensede. Men det har man ikke givet og ikke villet give dem Adgang til, og de Forbedringer, jeg i Fjor bad den højtærede Minister om at indføre, ere ikke blevne indførte endnu i Aar. Ganske vist er der gjort lidt, men man har ikke endnu kunnet strække sig saa vidt, at man kan tillade det nævnte Personale at faa varmt Vand til at vadske sig i efter endt Arbejde. Jeg henleder atter Opmærksomheden paa dette Forhold og haaber, at den højtærede Minister vil tage det under velvillig Overvejelse. — Dernæst udtalte den højtærede Minister med Hensyn til Bladforbudet, at Spørgsmaalet om, hvorvidt han vilde ophæve det eller lade det blive bestaaende, vilde være afhængigt af, hvorvidt disse Blade havde skiftet Karakter. Jeg kunde have ønsket, at den højtærede Minister havde udtalt sig mere klart og tydeligt. Hvad vil det sige at skifte Karakter? Betyder det, at disse Blade skulle blive skikkelige Højreblade efter „Berlingske Tidende“s Mønster? Det kunde være rart for disse Blade at faa at vide, hvad det vil sige, at de skulle skifte Karakter. Maa de ikke længere give sig af med Kritik af Regeringens eller specielt Indenrigsministeriets Anliggender? Eller hvad er Meningen med at skifte Karakter? Det kunde være rart at faa dette at vide. Men saaledes som Forbudet er udstedt, forekommer det mig, at det er en Omvej, ad hvilken den højtærede Minister har forsøgt at indføre Censur over for Pressen, og Ministeriet er her optraadt som Formyndere over for det kørende Publikum ved, saa vidt det staar i dets Magt, at forhindre det i at læse de Blade, det ønsker at læse. Jeg vil haabe, at Ministeriet snart vil komme til den Overbevisning, at alle Parter ere bedst tjente med, at et saadant Forbud forsvinder. — Over for den højtærede Marineminister skal jeg udtale, at det glædede mig at høre, at han indrømmede, at min Anke over den dyre Undervisning ved Marinens Skoler var berettiget, og det glædede mig ligeledes at høre, at han havde under Overvejelse, at denne Undervisning kunde gives billigere, og den højtærede Minister antydede, at f. Eks. ved Søofficersskolen kunde man gøre Klasserne toaarige i Stedet for etaarige og derved spare et Beløb af 6,000 Kr. Det er altid noget, det vil omtrent være 1,000 Kr. paa hver Søofficer, som uddannes. Jeg vil haabe, at dette Spørgsmaal maa blive